

til at takke den højtærede Indenrigsminister for det Svar, han gav mig paa min Henstilling om, at Salling Herreds Skytteforening maa beholde sit Statstilskud. Den højtærede Minister vilde tage Sagen op til Overvejelse, naar Tiden var inde dertil; og jeg tænker, at Tiden maa være inde, naar Forhandlingen derom foregaar i Finansudvalget i Vinterens Løb.

Derimod ventede jeg forgæves paa den højtærede Trafikministers Svar paa det Spørgsmaal, som jeg, da jeg før havde Ordet, rettede til ham om den foreløbige Ordning, som paa et Møde i Ministeriet i Sommer blev truffet mellem Ministeren og Repræsentanter for Fur Fiskeriforening. Denne Ordning, gaar ud paa, at der med Statens Uddybningsfartøj maatte udføres et Uddybningsarbejde ved Indsejlingen til Fiskerihavnen paa Fur. Fiskerne skulde selv udrede Udgifterne til Olie, Kul, Overarbejde o. s. v., hvilke Udgifter i alt er anslaaede til 1,400 Kr. Men Fiskerne har ikke nogen god Tro til en saadan uddybet Rende, uden at der samtidig bygges en Mole, som kan holde, og de har allerede udredet ca. 14,000 Kr., som det nuværende Havneanlæg og Molen har kostet, hvilket Folketinget ogsaa i Fjor paaskønnede ved, at et Andragende fra Fiskerne om en grundig Forbedring af Forholdet, blev henvist til Ministeren for offentlige Arbejder. Paa Grund heraf fandt jeg Anledning til at spørge Ministeren, om de ca. 1,400 Kr., som Fiskerne nuskal betale til Uddybningsarbejdet, maatte, hvis det bagefter blev nødvendigt at gennemføre den i nævnte Andragende fremførte Plan om Molens Forlængelse m. m., blive fradraget det Beløb, der i saa Fald skal udredes af Fiskeriforeningen, og altsaa ligesom de til Havneanlægget allerede udrede 14,000 Kr. blive betragtet som forud betalt til den større Plans Gennemførelse. Da jeg antager, at den højtærede Minister ikke har hørt mit Spørgsmaal, tillader jeg mig atter at rette det til ham.

Da nu Spørgsmaalet om, hvorvidt der bør udstedes Forbud mod Udførsel af Kælvekøer og ogsaa mod Slagtning af disse her i Landet, baade af dem, som ønsker et saadant Forbud, og ogsaa af dem, som ikke ønsker det, er blevet fremdraget til Behandling her i Tinget, finder jeg Anledning til som praktisk Landmand at udtale min Mening om dette Spørgsmaal. Jeg synes da, at man først maa stille sig det bestemte Spørgsmaal, om et saadant Forbud er nødvendigt og betimeligt, thi er det ikke det, saa er det skadeligt. Der udføres jo hvert Aar en Del

Kælvekøer her fra Landet, og der slagtes selvfølgelig ogsaa nogle af dem her hjemme; men naar dette sker, er det som Regel, fordi der har været noget i Vejen med disse Køer, siden de kælvede sidst, eller ogsaa har det vist sig — efter at man har malket dem en Tid —, at de er daarligere Brugsdyr, giver en daarlig Ydelse i Forhold til det Foder, de fortærer. I saa Fald er det absolut rigtigt, at Ejeren af saadanne Dyr hurtigst muligt skiller sig af med dem. Thi at have daarlige Brugsdyr lønner sig ikke ret længe, det bliver man snart klar over. Det kan godt træffe, at de i den allerførste Tid, efter at de har kælvet, kan betale deres Foder, men er dette ikke Tilfældet i mindst det halve af Tiden, maa man helst se at faa dem enten slagtet eller udført af Landet som Slagtekvæg.

Derimod er det selvfølgelig uheldigt, hvis gode Brugsdyr, gode Kælvekøer udføres; men det tror jeg slet ikke finder Sted i Øjeblikket. Thi Landmænd, der har gode Brugsdyr, gode Kælvekøer, gode Malkedyr, forstaaer godt at skatte dette, de forstaaer godt at sætte Pris paa at bevare disse Dyr baade til Avl og til Brug. Af gode Ydere avler man jo som Regel de bedste Brugsdyr, de bedste Avlsdyr. Men naar man saa ser paa de Priser, der i Øjeblikket betales for gode Kælvekøer ved Salg til Brug, og de Priser, der betales for dem ved Salg til Slagtning eller Udførsel, vil sikkert ingen, der har et saadant godt Brugsdyr, henvende sig til Slagteren eller til Eksportøren for at faa det afhændet, men derimod til dem, der har Brug for gode Brugsdyr, og dem er der mange af; der er stor Efterspørgsel efter saadanne Dyr i Øjeblikket. Gode Kælvekøer, gode i Brug, er som Regel 50—100 Kr. mere værd ved Salg her hjemme end til Udførsel eller Slagtning. Saaledes kan enhver let forstaa, at det maa være en Taabe, som gaar hen og sælger saadanne Dyr til en mindre Pris, end han kan faa for dem her hjemme. Derfor tror jeg slet ikke, det for Tiden er nødvendigt at udstede noget Forbud imod Udførsel af Kælvekøer.

Det ærede Medlem fra Ærø (Sporon-Fiedler) udtalte, at han kunde anbefale Udstedelsen af et Forbud imod Udførsel af Lødekøer, Køer, der er nær inde paa Kælvningstiden. Et saadant Forbud er absolut unødvendigt, thi en Ko, der staaer lige foran Kælvingen, er langt mindre værd til Slagtning end en Ko, som ikke